

Dr. Nagy Zsigmondné
született Kovács Margit
(1931. 07. 09-én született Szombathelyen)*

Pápán a Ranolder Intézetbe járt elemi iskolába, a középiskolai tanulmányait pedig Veszprém-ben folytatta. Az ELTE Természettudományi karán 1954-ben kémia-fizika szakos tanárként diplomázott. A tanári pályafutását még ebben az évben a keszthelyi Közgazdasági Technikumban kezdte, majd 1956-ban került az ugyancsak keszthelyi Vajda János Gimnáziumba, ahol megszakítás nélkül, pontosan ötven évet tanított. Két gyermeke született – Ágnes hematológus lett Pécsen, míg Zoltán szemész orvos Szombathelyen.

A diákjai rendszeresen szerepeltek a hatvanas-hetvenes években rendkívül népszerű „Ki miben tudós?” versenyeken, az Irinyi János Országos Kémiaversenyeken, az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyek döntőiben, és a Nemzetközi Kémiai Olimpiákon. Szabadidejében a megyei tehetséggondozó szakkör vezetője és rendszeres előadója volt. Társszerzőként közreműködött az 1979-es és az 1980-as kémiai összefoglaló feladatgyűjtemény elkészítésében.

Dr. Nagy Zsigmondné sok elismerésben részesült. Tulajdonosa volt az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, valamint a Kiváló Munkáért kitüntetéseknek, a Pedagógus Szolgálatért Emlékéremnek, a Magyar Köztársasági Bronz Érdemkeresztnek, a Rátz tanár úr Életműdíjnak. A gazdag életútja, a város oktatási életében betöltött meghatározó szerepe, és elévülhetetlen érdemei alapján Keszthely Város Önkormányzata Képviselő Testülete a Vajda János Öregdiákok Egyesülete kezdeményezésére 2013-ban ítélte oda számára a „Keszthely Város Szolgálatáért kitüntető címet, majd 2015. június 06-ától a Gimnázium épületében a volt kémia terem - szintén Egyesületünk kezdeményezésére a „Dr. Nagy Zsigmondné-terem” elnevezést kapta. Így utólag is örülünk annak, hogy a diákok megbecsülését, szeretetét és tiszteletét a Tanárnő felé még az életében ebben a formában is ki tudtuk fejezni.

A Gimnáziumban általa szervezett kémia szakkörök a diákoknak életre szóló élményt jelentettek. Diákjait a versenyekre történő felkészülésre úgy tudta ösztönözni, hogy azt soha nem érezték megterhelőnek. A diákokban rejlő tehetség felismeréséhez, kibontakoztatásához rendkívüli érzéke volt. Az évek során sok-sok tanítványa ért el nagyon szép eredményeket az országos versenyeken. Közülük többen neves egyetemeken nyertek el ösztöndíjakat, sokan kerültek vegyész-, tudományos kutatói pályára. A kémiatudomány és a diákok iránti nagy-nagy szeretete sugárzott az egyéniségéből.

Élete végéig szeretettel mesélt volt diákjairól, a versenyekről, az osztályaiban történt diákcínyekről. Csodálatra méltó memóriája volt, ahogyan emlékezett a diákok nevére, az évszámokra, de még arra is, melyik diákja melyik feladatot hibázta el, vagy oldotta meg nagyon ügyesen, egyéni logikával.

Mindig kimagasló volt a munkabírása. Nyugdíjazása előtt soha nem hiányzott a munkahelyéről. Ha versenyre készült a diákokkal, soha nem számolta az időt, az energiát. Az otthonában nyugdíjasként is évtizedeken át szívesen segített az érettségire készülő diákoknak ha úgy érezték, hogy az iskolában rendelkezésre álló óraszám kevés volt az eredményes felkészüléshez.

A diákjainak nem csupán a kémiáról és a tanításról folytatott beszélgetései voltak élvezetesebbek, hanem az irodalomról, a kertészkedésről, az emberi magatartásról, az erkölcsről, a hitről megfogalmazott gondolatai is mindig feltöltődést jelentettek a számukra.

Dr. Nagy Zsigmondné igazi, nagy formátumú pedagógusegyéniség volt. Az emberi tartása, a munkabírása, a belőle sugárzó szeretet iránymutató volt mind a diákok, mind pedig a tanárok számára egyaránt.

A modern kor eszközeit felhasználva az interneten is közzétettük Gitta néni elhunytának a hírét. Engedjék meg, hogy az interneten érkezett több mint 230 hozzászólásból idézzek néhányat. Úgy gondolom ezek a személyes hangvételű gondolatok híven tükrözik, hogy mit jelentett számunkra Gitta néni.

Drága „Natasa”!

Nekem osztályfőnököm volt! Életem legszebb négy évében. AZ ALMA-MATEREM legmeghatározóbb tanára. 74 évesen sem tudok többet, de kevesebbet sem mondani, csak azt, hogy: Szerettem és hiányzik!

Igazi nagy betűs tanár volt - egyszerű, nagy tudású és emberséges. Nagyon szerettem!

Köszönöm, hogy a diákja lehettem!

Sokan, sokat köszönhetünk neki!

„Natasa” kémia tanárnő egyszerű volt, és nagyszerű.

Tanította a szüleimet, a feleségemet, engem, sőt még a nagyanyámat is.

Mindent köszönök - hihetetlen volt az a tudás amit átadott nekünk, és a módszer, ahogyan ezt tette - az tette felejthetatlenné!

Engem nem tanított, de nagy tisztelője voltam!

Amikor kb. két évvel ezelőtt meglátogattam elkápráztatott, ahogy mindenre és mindenkre emlékezett. Azokra, akiket a több mint 50 éves pályafutásai során tanított, akik szerették a kémiát, vagy inkább nem.... Iskolai helyzetekre, és sok minden másra az iskolán kívül. Tudta, kivel mi lett a gimnázium után, kiből lett valaki, vagy kiből nem.... Sok tanítványának ismerte a családi alakulását, és mindent amit mesélt - csupa szívvel, szeretettel tette.

Visszatérő szófordulata: ... „OLYAN ARANYOS VOLT”...

Az egész élethez szívvel, szeretettel, elfogadással, nyitott szellemmel, ítélet nélkül állt. Tudta, mi hova tartozik. Tett egy választást valamikor, hogy tanár, pedagógus lesz, azaz saját szavaival “közszereplő”. Ennek minden jó és kevésbé jó oldalával, és ehhez a választásához egész életében hű maradt. Szívvel lélekkel azzal foglalkozott, azt tette, amihez a legjobban értett, amit a legfontosabbnak gondolt: A fiatalok tanítása - kémiával megszépítve.

Nehézségek, kudarcok nem törték meg, a hiábavalóságokat másokra hagyta.

Mindenkit úgy fogadott el amilyen, a maximumot nyújtotta anélkül, hogy a tökéletességre törekedett volna. A hibákat, a hibáinkat megbocsátotta anélkül, hogy erre kértük, vagy kérni kellett volna.

A pajkosságokat, a diákcsínyeket nem vette a szívére – „egyik fülén be, a másikon ki”.... Gitta néni, Natasa nagylelkű, bölcs és ugyanakkor szerény volt – az egyik legnagyobb ember – akit személyesen ismerhettem.

Hálás vagyok érte, hogy ismerhettem, és hogy a tanítványa lehettem!

Végezetül egy személyes emlékem. Amikor a róla elnevezett terem avatása előtt egyszer este hatkor felhívtam Gitta nénit és megkérdeztem, hogy nem zavarom-e? Ő azt válaszolta: nem. Éppen most ment el tőlem egy diák, most a függvénytáblázatot nézegetem - milyen érdekes dolgok vannak benne. Kedves Gitta néni! Most már örökre el tudsz merülni a függvénytáblázat rejtelmeiben!

Tisztelt Gyászoló közösség!

Gitta néni sokunk életének meghatározó személyisége volt. Az Öregdiákok nem csak tisztelték, nem csak szerették, hanem ő volt az, aki nélkül úgymond nem volt teljes egy Öregdiák Találkozó. Az idei találkozónkon még reménykedtünk abban, hogy talán személyesen is velünk lesz, de már csak lélekben tudott velünk lenni. Mert biztos vagyok abban, hogy annyira szerette ő a diákjait, hogy ő lélekben velünk volt idén, és velünk lesz a jövőben is!

Kedves Gitta néni – nyugodjál békében!

** Dr. Gárdos Tamás VJÖE elnökének
gyászbeszéde a 2026. 09. 02-i temetésen.*